

BESLUTNING nr. U4**2017/EØS/26/33****av 13. desember 2011****om framgangsmåtene for refusjon i henhold til artikkel 65 nr. 6 og 7 i forordning (EF) nr. 883/2004 og artikkel 70 i forordning (EF) nr. 987/2009**

(2012/C 57/04)(*)

DEN ADMINISTRATIVE KOMMISSJON FOR KOORDINERING AV TRYGDEORDNINGER HAR —

under henvisning til artikkel 72 bokstav a) i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 883/2004 av 29. april 2004 om koordinering av trygdeordninger, der det er fastsatt at Den administrative kommisjon har ansvaret for å behandle alle administrative spørsmål eller fortolkningsspørsmål som oppstår som en følge av bestemmelsene i forordning (EF) nr. 883/2004 og forordning (EF) nr. 987/2009,

under henvisning til artikkel 65 nr. 6 og 7 i forordning (EF) nr. 883/2004,

under henvisning til artikkel 70 i forordning (EF) nr. 987/2009,

i samsvar med vilkårene fastsatt i artikkel 71 nr. 2 annet ledd i forordning (EF) nr. 883/2004 og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Ved artikkel 65 i forordning (EF) nr. 883/2004 innføres det en refusjonsordning med det formål å skape en mer rettferdig finansiell fordeling mellom medlemsstatene når det gjelder arbeidsløse som er bosatt i en annen medlemsstat enn den kompetente stat. Refusjonen skal kompensere for den finansielle tilleggsbyrden for bostedsstaten som gir ytelser ved arbeidsløshet i henhold til artikkel 65 nr. 5 bokstav a) i forordning (EF) nr. 883/2004 uten å ha mottatt noe bidrag fra vedkommende da han/hun sist utførte arbeid i en annen medlemsstat.
- 2) Ytelser ved arbeidsløshet som gis i henhold til artikkel 65 nr. 5 bokstav a) i forordning (EF) nr. 883/2004 av bostedsstaten innenfor det angitte tidsrommet, skal refunderes av den stat hvis lovgivning den arbeidsløse person sist var undergitt, uavhengig av vilkårene for rett til ytelser ved arbeidsløshet som er fastsatt i sistnevnte stats lovgivning.
- 3) I henhold til artikkel 65 nr. 6 fjerde punktum i forordning (EF) nr. 883/2004 kan tidsrommet for

eksport av ytelser etter nr. 5 bokstav b) i samme artikkel trekkes fra tidsrommet for refusjon, mens andre tidsrom der vedkommende har mottatt ytelser ved arbeidsløshet fra den staten der han/hun sist utførte arbeid (særlig etter artikkel 65 nr. 1 eller etter artikkel 65 nr. 2 siste punktum i forordning (EF) nr. 883/2004), ikke skal trekkes fra.

- 4) God praksis som er fastsatt i fellesskap, vil bidra til et raskt og effektivt refusjonsoppgjør mellom institusjonene.
- 5) Institusjonene trenger åpenhet og veiledning for å sikre en enhetlig og konsekvent anvendelse av EU-bestemmelsene om framgangsmåter for refusjon i henhold til artikkel 65 nr. 6 og 7 i forordning (EF) nr. 883/2004 og artikkel 70 i forordning (EF) nr. 987/2009 —

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

I. ALLMENNE PRINSIPPER FOR FRAMGANGSMÅTEN FOR REFUSJON

1. Når en berørt person er gitt ytelser ved arbeidsløshet i henhold til artikkel 65 nr. 5 bokstav a) i forordning (EF) nr. 883/2004 (heretter kalt «grunnforordningen») av sin bostedsstat, er det i refusjonsbestemmelsene i nr. 6 og 7 i nevnte artikkel fastsatt at den finansielle byrden skal deles mellom bostedsstaten (heretter kalt «kreditorstaten») og den medlemsstat hvis lovgivning den arbeidsløse personen sist var undergitt (heretter kalt «debitorstaten»).

2. Et krav om refusjon kan ikke avvises med den begrunnelsen at den berørte personen ikke ville hatt rett til ytelser ved arbeidsløshet i henhold til den nasjonale lovgivningen i debitorstaten.

3. Kreditorstaten kan kreve refusjon bare dersom den berørte personen har tilbakelagt tid med lønnet arbeid eller selvstendig virksomhet i debitorstaten før han/hun ble arbeidsløs, og forutsatt at denne tiden gir rett til ytelser ved arbeidsløshet i sistnevnte stat.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT C 57 av 25.2.2012, s. 4, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 166/2012 av 28. september 2012 om endring av EØS-avtalens vedlegg VI (Trygd), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 70 av 13.12.2012, s. 20.

II. FASTSETTELSE AV TIDSROMMET FOR REFUSJON

1. Tidsrommet på tre eller fem måneder som det kan kreves refusjon for, som nevnt i artikkel 65 nr. 6 og 7 i grunnforordningen (heretter kalt «tidsrommet for refusjon»), begynner den første dagen ytelser ved arbeidsløshet faktisk skal utbetales. Tidsrommet for refusjon opphører når tidsfristen i artikkel 65 nr. 6 og 7 i grunnforordningen (tre eller fem måneder) utløper, uavhengig av en eventuell reduksjon, midlertidig stans eller bortfall av retten til eller utbetalingen av ytelsen innenfor nevnte tidsrom i henhold til kreditorstatens lovgivning.

2. Et nytt krav om refusjon kan bare framsettes når den berørte personen oppfyller kravene for ny rett til ytelse i henhold til kreditorstatens lovgivning i samsvar med artikkel 65 nr. 5 bokstav a) i grunnforordningen, dersom denne retten ikke er en videreføring av en tidligere avgjørelse om tilståelse av ytelser ved arbeidsløshet.

3. Uten hensyn til artikkel 65 nr. 6 fjerde punktum i grunnforordningen skal ingen andre tidsrom der det er mottatt ytelser ved arbeidsløshet i henhold til debitorstatens lovgivning, trekkes fra tidsrommet for refusjon.

III. FORLENGELSE AV TIDSROMMET FOR REFUSJON I HENHOLD TIL ARTIKKEL 65 NR. 7 I GRUNNFORORDNINGEN

1. I henhold til artikkel 65 nr. 7 i grunnforordningen skal tidsrommet for refusjon forlenges til fem måneder forutsatt at den berørte personen har tilbakelagt minst 12 måneder med lønnet arbeid eller selvstendig virksomhet som ville gitt rett til ytelser ved arbeidsløshet, i løpet av de foregående 24 måneder før dagen da ytelser ved arbeidsløshet faktisk skal utbetales.

2. Forlengelse av tidsrommet for refusjon i henhold til artikkel 65 nr. 7 i grunnforordningen kan ikke avslås med den begrunnelsen at den berørte personen ikke ville hatt rett til ytelser ved arbeidsløshet i henhold til den nasjonale lovgivningen i debitorstaten.

IV. FASTSETTELSE AV HØYESTE BELØP FOR REFUSJON I HENHOLD TIL ARTIKKEL 70 I FORORDNING (EF) NR. 987/2009 (HERETTER KALT «GJENNOMFØRINGSFORORDNINGEN»)

1. Det høyeste beløpet som kan refunderes mellom medlemsstatene oppført i vedlegg 5 til gjennomførings-

forordningen og nevnt i artikkel 70 siste punktum i nevnte forordning, skal meldes til Den administrative kommisjon innen seks måneder etter utløpet av det aktuelle kalenderåret. Underretningen skal gis av hver medlemsstat som er oppført i vedlegg 5, og skal inneholde det høyeste gyldige beløpet for det aktuelle kalenderåret og en beskrivelse av den metoden som er brukt til å beregne beløpet.

V. DIVERSE BESTEMMELSER

1. Når et krav om refusjon er meddelt debitorstaten, vil enhver senere endring av beløpet for ytelser ved arbeidsløshet som kan refunderes, og som har tilbakevirkende kraft i samsvar med lovgivningen i kreditorstaten, ikke ha noen innvirkning på kreditorstatens krav.

2. Det «samlede beløp» av ytelsene som gis av institusjonen på bostedet (artikkel 65 nr. 6 andre punktum i grunnforordningen), omfatter kreditorstatens samlede utgifter til ytelser ved arbeidsløshet før eventuelle fradrag (bruttobeløp).

VI. SLUTTBESTEMMELSER

1. Refusjonsbestemmelsene i artikkel 65 nr. 6 og 7 i grunnforordningen gjelder bare ytelser som er tilstått på grunnlag av artikkel 65 nr. 5 bokstav a) i grunnforordningen.

2. Ved anvendelsen av framgangsmåtene for refusjon skal det veiledende prinsipp være godt samarbeid mellom institusjonene, pragmatisme og fleksibilitet.

3. Denne beslutning skal kunngjøres i *Den europeiske unions tidende*.

4. Denne beslutning får anvendelse fra den første dag i den andre måned etter at den er kunngjort, på alle krav om refusjon som ikke er gjort opp før den datoen.

Leder for Den administrative kommisjon
Elzbieta ROŽEK